

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **Mgr. J. B.**

proti

žalovanému: **Katastrální úřad pro Jihomoravský kraj,
Katastrální pracoviště Brno-město
sídlem Moravské náměstí 1/1, 602 00 Brno**

o návrhu na obnovu řízení ve věci vedené Krajským soudem v Brně, pod sp. zn. 30 A 201/2017

takto:

- I. Návrh na obnovu řízení vedeného u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 A 201/2017, se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou 11. 9. 2017 domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného. Krajský soud v Brně rozhodl o žalobě rozsudkem ze dne 23. 5. 2020, č. j. 30 A 201/2017-137, jímž žalobu zamítl. Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 18. 10. 2018, č. j. 9 As 259/2018-78, zamítl. Proti rozsudku Nejvyššího správního soudu brojil žalobce ústavní stížností, kterou Ústavní soud usnesením ze dne 26. 5. 2020, sp. zn. I. ÚS 4182/18, odmítl.
2. Žalobce se obrátil na krajský soud podáním ze dne 20. 12. 2020, doručeným soudu dne 23. 12. 2020, s návrhem na obnovu řízení vedeného zdejším soudem pod sp. zn. 30 A 201/2017. Uvedl, že po vydání rozsudku v řízení vyšly najevo důkazy a skutečnosti, které nebyly a nemohly být v původním řízení uplatněny. V odůvodnění rozsudku ze dne 23. 5. 2018, č. j. 30 A 201/2017-137, je v bodě 49 uvedeno: „je však záhodno zohlednit, že na základě provedených záznamů Z-23024/2013-702 a Z-23025/2013-702 vlastnické právo k jednotce včetně všech příslušných spoluvlastnických podílů opět splynulo v jednoho vlastníka – žalobce. Ostatně i katastr nemovitostí s žalobcem jedná jako s vlastníkem, o čemž svědčí zamítnutí vkladového řízení zahájeného na základě rozsudku soudu o určení právního vztahu (rozsudek Městského soudu v Brně ze dne 20. 12. 2016, č. j. 14 C 118/2013-125, jímž bylo určeno, že spoluvlastnický podíl ve výši 1027/29182 na pozemku p. č. X byl k datu úmrtí otce žalobce v SJM Ing. M. a V. B.). Rozhodnutím ze dne 14. 8. 2017, č. j. V-4221/2017-702-15, žalovaný vkladové řízení zamítl z důvodu, že příslušný spoluvlastnický podíl je v současnosti zapsán ve prospěch žalobce a citované soudní rozhodnutí se přímo nedotýká jeho práv a povinností.“ Dané tvrzení se stalo nepravdivým z důvodu rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci, který rozsudkem ze dne 21. 10. 2020, č. j. 1 Co 24/2020-223, nahradil rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 14. 8. 2017 o zamítnutí vkladu. Konkrétně Vrchní soud povolil vklad vlastnického práva k podílu ve výši 1027/29182 na pozemku parc. č. X,

v k. ú. X, ve prospěch společného jmění manželů B. (rodičů žalobce), a to deklaratorně k 12. 3. 2004.

3. Žalovaný ve vyjádření k návrhu na obnovu řízení uvedl, že záznam vlastnického práva zapsaný pod sp. zn. Z-23024/2013-702 byl proveden na základě ohlášení soudní komisařky, jehož přílohou bylo pravomocné usnesení Městského soudu v Brně ze dne 13. 9. 2013. Druhý záznam vlastnického práva sp. zn. Z-23025/2013-702 byl proveden také na základě ohlášení soudní komisařky, jehož přílohou bylo usnesení Městského soudu v Brně ze dne 23. 9. 2013. Katastrální úřad musí vycházet z domněnky, že soudní rozhodnutí je věcně správně a nemá pravomoc je zkoumat či odmítnout provést zápis na základě svého správního uvážení. Žalovaný provedl zápisy po ověření splnění zákonných podmínek pro zápis vlastnického práva.
4. Při ústním jednání dne 14. 12. 2022 účastníci setrvali na svých stanoviscích obsažených v předchozích písemných podáních. Žalobce poznamenal, že v současné době trvají exekuce kvůli bytu, který měl získat, ovšem nikdy k tomu nedošlo. Po rozsudku Vrchního soudu v Olomouci je přesvědčen, že jediným řešením je povolení obnovy řízení a vyslovení nezákonnosti záznamů vlastnického práva na žalobce. Neobstojí totiž již závěr soudu, že i podíl na 6. pozemku je ve vlastnictví žalobce. Zástupce žalovaného nesouhlasil s tím, že by provedené zápisy na základě záznamů byly nezákonné. Žalovaný po obdržení listin neměl jinou možnost než záznam provést. To nemění nic na skutečnosti, že v současné době jsou již předmětné zápisy překonány, neboť v mezidobí byl proveden vklad vlastnického práva na základě jiných listin. Je přesvědčen, že ani rozsudek vrchního soudu s ohledem na prioritu zápisů nemůže mít vliv na provedené záznamy. Soud konstatoval obsah soudního spisu, včetně připojeného spisu sp. zn. 30 A 201/2017, a provedl důkaz rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci č. j. 1 Co 24/2020-223.
5. Návrh na obnovu řízení je mimořádným opravným prostředkem, který se zakládá na skutkových okolnostech existujících již v době vydání původního meritorního rozhodnutí, jež však nemohly být tehdy bez zavinění žalobce v původním řízení uplatněny. Obnova řízení je upravena v § 111 až § 119 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s.“). V daném případě je návrh žalobce přípustný, neboť směřuje proti rozsudku vydanému v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu [§ 114 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Jedná se rovněž o návrh včasný, neboť byl podán v subjektivní tříměsíční lhůtě v souladu s § 115 odst. 1 s. ř. s. a zároveň je dodržena rovněž objektivní tříletá lhůta stanovená v § 115 odst. 2 s. ř. s. Návrh obsahuje všechny zákonem vyžadované náležitosti (§ 116 s. ř. s.) a byl podán osobou oprávněnou. Soud tak přistoupil k věcnému přezkumu návrhu na obnovu řízení vedeného pod sp. zn. 30 A 201/2017.
6. Návrh na obnovu řízení **není** důvodný.
7. Podle § 111 s. ř. s. platí, že *„řízení ukončené pravomocným rozsudkem se na návrh účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo důkazy nebo skutečnosti, které bez jeho viny nebyly nebo nemohly být v původním řízení uplatněny, popřípadě bylo jinak rozhodnuto o předběžné otázce, jestliže výsledek obnoveného řízení může být pro něj příznivější.“*
8. Z § 116 s. ř. s. plyne, že návrh musí *„obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu se napadá, zákonný důvod návrhu, vylíčení skutečností, které svědčí o tom, že návrh je podán ve lhůtě, a návrh na provedení důkazů, jimiž má být důvodnost návrhu prokázána.“*

9. Předpokladem úspěšného návrhu na obnovu řízení je existence skutečností či důkazů, jež vyšly najevo po vydání rozhodnutí ve věci samé, přitom zároveň tyto skutečnosti či důkazy nemohly být v původním řízení uplatněny bez viny žalobce. Současně tyto skutečnosti či důkazy musí zakládat příznivější posouzení věci pro žalobce. Soud má povinnost v řízení o povolení obnovy zkoumat jednak formální aspekty navržených důkazů, tj. zda nebyly nebo nemohly být v původním řízení bez viny účastníka uplatněny (např. důkaz listinou, jež byla v době rozhodování ztracena a po rozhodnutí soudu se našla). Jednak posuzuje tzv. materiální aspekty věci, tj. zda předkládané důkazy mohou přivodit pro navrhovatele příznivější výsledek obnoveného řízení. Postačí přitom pravděpodobnost takového příznivějšího výsledku (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 28. 7. 1967, sp. zn. 4 Cz 81/67). V rámci řízení o povolení obnovy není možné předjímat výsledek obnoveného řízení. Takový postup by totiž měl za následek smísení řízení o povolení obnovy s řízením obnoveným a toto rozdělení zakotvené zákonem by fakticky pozbylo účel.
10. V nyní posuzovaném případě žalobce v návrhu na obnovu řízení označil jako nový důkaz rozsudek Vrchního soudu v Olomouci č. j. 1 Co 24/2020-223. Soud je přesvědčen, že předmětný důkaz nemůže založit důvod pro povolení obnovy řízení, neboť nemůže ovlivnit zákonnost záznamů žalovaného provedených žalovaným v roce 2017, ani vést k příznivějšímu výsledku sporu pro žalobce. Pro posouzení zásahové žaloby řešené pod sp. zn. 30 A 201/2017-137 totiž bylo určující, zda žalovaný disponoval listinami, na jejichž podkladě měl povinnost záznam do katastru nemovitostí provést. Jak správně zmiňoval zástupce žalovaného při jednání, v dané věci žalovaný nebyl povinen zkoumat správnost listin, na jejichž základě záznam provedl (usnesení Městského soudu v Brně č. j. 58 D 211/2004-554 a č. j. 60 D 820/2012-111). Pokud tyto listiny měly nezbytné náležitosti, žalovaný byl povinen zápis provést. Navíc s ohledem na zásadu priority nemůže řízení zahájené u žalovaného v roce 2017, jehož výsledkem je rozsudek vrchního soudu č. j. 1 Co 24/2020-223, nemůže mít přednost před usneseními z dědického řízení vydanými v roce 2014. Důkaz, který měl odůvodnit povolení obnovy řízení, nijak nezpochybnil pravost listin, na základě kterých byly záznamy v roce 2017 provedeny. Proto tento důkaz nemůže založit příznivější dopad do práv žalobce ve smyslu § 111 s. ř. s.
11. Navíc soud doplňuje, že v rozsudku č. j. 30 A 201/201-137, bylo konstatováno, že zápis vlastnictví ve prospěch žalobce vylučuje možnost negativního zásahu do žalobcových práv a způsobuje nedostatek procesní legitimace ze strany žalobce. Daný závěr potvrdil Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 9 As 259/2018-78. Tento závěr nemůže být zvrácen ani předloženým rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci. Mimo to Nejvyšší správní soud nevyhověl v rámci řízení o kasační stížnosti ani námitce žalobce, že krajský soud měl přerušit řízení do rozhodnutí v řízení pod sp. zn. 35 C 13/2017. K přezkumu věcné správnosti listin ze strany katastrálního úřadu Nejvyšší správní soud ostatně uvedl, že katastrální úřad není oprávněn věcnou správnost listin (na jejichž základě provádí záznam) přezkoumávat a nemá možnost provedení zápisu záznamu (za situace kdy předložená listina neobsahuje chyby v psaní, počtech či jiné zřejmé nesprávnosti) odmítnout (shodně viz bod 10 výše).
12. Vzhledem k výše uvedeným důvodům soud návrh na obnovu řízení postupem podle § 118 odst. 2 s. ř. s. zamítl.
13. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch,

právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14. prosince 2022

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu